

Sygn. akt III AUa 37/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Kunecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSA Jacek Witkowski
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji W. W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt V U 1431/10

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt VU 1431/10 Sąd Okręgowy w Opolu oddalił odwołanie W. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 23 kwietnia 2010 r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wyrokiem z dnia 03.02.2009 r., sygn. akt VU 3219/08, Sąd Okręgowy w Opolu oddalił odwołanie W. W. od decyzji ZUS Oddział w O. z dnia 04.09.2008 r., którą organ rentowy odmówił mu prawa do emerytury.

W tym postępowaniu Sąd na podstawie przedłożonych dowodów badał okresy ubezpieczeniowe wnioskodawcy i ustalił, że wnioskodawca wykazał łączny staż ubezpieczeniowy w wysokości 30 lat, 1 miesiąca i 7 dni okresów

składkowych i nieskładkowych. Odnośnie podnoszonego przez wnioskodawcę okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 13 kwietnia 1964 r. do 1 września 1966 r.

Sąd w tej sprawie stwierdził, że niewątpliwie z w.w. okresu wyłączyć należało okres od 01.07.1965 r. do 28.02.1966 r., w którym wnioskodawca zatrudnieniowy był w (...) w B. w pełnym wymiarze czasu pracy.

Co do pozostałego okresu tj. od dnia 12.04.1964 r. do 30.06.1965 r. oraz od 01.03.1966 do 31.08.1966 r., Sąd uznał, że brak było dowodów na stałe wykonywanie przez W. W. pracy w tymże gospodarstwie, w szczególności z tego względu, że wnioskodawca pomimo wezwania Sądu nie wskazał świadka, który mógłby potwierdzić fakt oraz zakres jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, nie przedstawił również innych dowodów na powyższą okoliczność. Jednocześnie do roku 1966 wnioskodawca pobierał naukę w szkole w B., co w połączeniu z nie wykazaniem zameldowania w miejscowości położenia gospodarstwa rolnego mogłoby wskazywać na jedynie dorywczy charakter jego pracy w gospodarstwie - udzielanie pomocy rodzicom.

Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładzie (...). (...) w B. od dnia 01.10.1970 r. do 28.02.1971 r. oraz w Firmie Handlowej (...) w K. od 30.06.2001 r. do 30.04.2003 r., co do których brak było zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczenia społecznego, Sąd uznał prowadzenie postępowania dowodowego w tymże zakresie za bezprzedmiotowe, bo nawet ewentualne uwzględnienie tych okresów do ogólnego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy i tak nie miałyby znaczenia dla oceny uprawnień wnioskodawcy do emerytury, gdyż po ich doliczeniu wnioskodawca nadal nie spełniałaby przesłanki posiadania co najmniej 35 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd orzekł, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek określonych w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2004 r. Nr 120.poz.1252 ze zm.), od których uzależnione jest przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Apelacja wnioskodawcy od powyższego orzeczenia została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28.05.2009 r. sygn. akt III AUa 614/09.

W dniu 30.06.2009 r. został rozwiązany z przyczyn ekonomicznych (likwidacja stanowiska pracy) ostatni stosunek pracy W. W. z Kancelarią (...) we W.

Od dnia 02.07.2009 r. W. W. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w B. jako osoba bezrobotna i pobierał od dnia 10.07.2009r. zasiłek dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy do 11.01.2010 r., nadal pozostaje w ewidencji osób bezrobotnych, nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

W dniu 24.02.2010 r. W. W., złożył do ZUS O. w O. wniosek o świadczenie przedemerytalne.

Do tego wniosku załączył kserokopię swoje dowodu osobistego, oraz w.w. świadectwo pracy z dnia 30.06.2009 r. i zaświadczenie z P.U.P. w B. z dnia 11.01.2010 r.

Decyzją z dnia 23.04.2010 r. ZUS O. w O. odmówił W. W. świadczenia przedemerytalnego wskazując w uzasadnieniu, że udokumentował okres składkowy i nieskładkowy krótszy niż wymagane 35 lat, tj. łącznie 30 lat 9 miesięcy i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Urząd Gminy w S. nie posiada w zbiorach archiwalnych dokumentacji meldunkowej dotyczącej W. W. z tego powodu, że książki meldunkowe w 1970 r. zostały przepisane i uwzględniają jedynie aktualnych mieszkańców, którzy byli w tym czasie zameldowani na pobyt stały.

W latach 1963, 1964 i 1965 W. W. uczęszczał do szkoły średniej - technikum stacjonarnego w B.. W 1965 r. został skreślony z listy uczniów, a następnie ponownie przyjęty do szkoły od marca 1966 r. W czasie przerwy w nauce w szkole pracował zarobkowo i pomagał w gospodarstwie rolnym rodziców we wsi Ż. (k. B.). Po ukończeniu roku szkolnego, wnioskodawca przeniósł się do szkoły wieczorowej równocześnie już pracując.

Wnioskodawca w tych latach uczęszczał do szkoły w B., odległość tej szkoły od jego miejsca zamieszkania wynosiła około 2,5 kilometra. Do B. nie było dojazdu, trzeba było chodzić pieszo. Państwo W. (rodzice wnioskodawcy) mieli wtedy we wsi Ż. około 5 – 7 hektarów arealu gospodarstwa. Wnioskodawca codziennie pomagał rodzicom w gospodarstwie, w szczególności codziennie wyrzucał gnój. Pomagał też w polu.

W gospodarstwie były konie, jedna krowa, świnie. Zimą wnioskodawca karmił zwierzęta. Ojciec wnioskodawcy pracował w B., miał pracę zmianową.

W. W. nie był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...). L. D. w B. w okresie od 01.10.1970 r. do 28.02.1971 r.

W. W. nie był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych w okresie zatrudnienia od 30.06.2001 r. do 30.04.2003 r. w Firmie Handlowej (...) w K..

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd orzekł, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał na treść art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2004 r. Nr 120. poz.1252 ze zm.), zgodnie z którym, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla mężczyzn oraz zgodnie z art. 2 ust.3 w/w ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd Okręgowy wskazał, że w przebiegu postępowania badał, czy organ rentowy prawidłowo wyliczył staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy, którego wymiar miał wpływ na przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Sąd po dokonaniu analizy okresu ubezpieczeniowego wnioskodawcy potwierdził, iż organ rentowy prawidłowo ustalił wymiar stażu ubezpieczeniowego, który na dzień na dzień wydania decyzji 30 lat, 9 miesięcy i 17 dni.

Sąd podkreślił, że kwestia łącznego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy była już uprzednio przedmiotem badania Sądu. Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 03.02.2009 r., sygn. akt VU 3219/08, a to wobec oddalenia apelacji wnioskodawcy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia we W. z dnia 28.05.2009r., sygn. akt III AUa 614/09.

W powyższym postępowaniu Sąd badał szczegółowo kwestię udokumentowanego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy i podzielił w tamtej sprawie stanowisko ZUS, że wnioskodawca wykazał łączny staż ubezpieczeniowy w wysokości 30 lat, 1 miesiąca i 7 dni okresów składkowych i nie składkowych. Sąd nie doliczył wnioskodawcy w tamtej sprawie, podnoszonego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 13.04.1964 r. do 01.09.1966 r., podkreślając, że nie wskazał świadka, który mógłby potwierdzić fakt oraz zakres jego pracy w tymże gospodarstwie po ukończeniu 16 roku życia. Co do zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładzie (...). D. w B. od dnia 01.10.1970 r. do

28.02.1971 r. oraz w Firmie Handlowej (...) w K. od 30.06.2001 r. do 30.04.2003 r., co do których brak było zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczenia społecznego, Sąd uznał prowadzenie postępowania dowodowego w tymże zakresie za bezprzedmiotowe, bo nawet ewentualne uwzględnienie tych okresów do ogólnego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy i tak nie miałyby znaczenia dla oceny uprawnień wnioskodawcy do emerytury (tj. nawet po ich doliczeniu wnioskodawca nadal nie posiadałby 35 lat okresów składkowych i nieskładkowych).

W niniejszej sprawie wedle treści złożonego odwołania sporne były przede wszystkim wyżej wymienione okresy, które wnioskodawca chciałby zaliczyć do swojego stażu ubezpieczeniowego czyli okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia **13.04.1964 r. do 01.09.1966 r.** oraz okresy zatrudnienia: w Zakładzie (...) w B. **od 01.10.1970 r. do 28.02.1971 r.** oraz w Firmie Handlowej (...) w K. **od 30.06.2001 r. do 30.04.2003 r.**

W kolejnych pismach procesowych wnioskodawca zarzucał też błędne zaliczenie pozostałych okresów. tj. poprzez zaniżeniu okresów podlegania ubezpieczeniu.

W świetle przedłożonych w niniejszym postępowaniu akt ZUS oraz dowodów załączonych do akt Sądowych Sąd Okręgowy stwierdził, że - wyjąwszy powyższy okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców **od 13.04.1964 r. do 01.09.1966 r.** i dwa wyżej wskazane okresy zatrudnienia **od 01.10.1970 r. do 28.02.1971 r.**, **od 30.06.2001 r. do 30.04.2003 r.**, ZUS prawidłowo zaliczył wnioskodawcy kolejne okresy ubezpieczeniowe.

Wnioskodawca ma zaliczony przez ZUS w całości okres zatrudnienia w Zasadniczej Szkole Zawodowej w L. od 01.09.1966 r. do 30.08.1968 r. na podstawie zaświadczenia z dnia 02.03.1971 r.

Jeżeli chodzi o okres zatrudnienia w P.O.M. w B. jak podaje wnioskodawca od 15.09.1968 r. do 30.07.1970 r. to ma zaliczony przez ZUS okres pracy w tym zakładzie od 15.11.1968 r. do 31.03.1970 r., ponieważ zaświadczenie z dnia 07.05.1971 r. oraz opinia z dnia 19.09.1972 r. nie wskazują na dłuższy okres zatrudnienia.

Odnośnie okresu zatrudnienia u W. M. od 15.07.1971 r. do 21.04.1972 r., ZUS zaliczył mu z tego zakładu okres od 11.10.1971 r. do 31.12.1971 r., ponieważ jak wynika z ewidencji ubezpieczeniowej ZUS tylko za ten okres wnioskodawca został zgłoszony do ubezpieczenia przez W. M. i za okres ten opłacono składki. ZUS zaliczył też wnioskodawcy do stażu ubezpieczeniowego okres prowadzenia przez niego własnej działalności gospodarczej za które wnioskodawca opłacił składki ubezpieczeniowe tj. od 01.07.1975 r. do 18.07.1994 r., od 01.05.1995 r. do 31.10.1995 r., od 06.06.1997 r. do 29.05.1998r.

Dalej wnioskodawca ma zaliczony w całości okres zatrudnienia u Komornika Sądowego w R. od 01.08.1996 r. do 05.06.1997 r., z uwzględnieniem okresu zasiłkowego jako okresu nieskładkowego - od 16.12.1996 r. do 23.12.1996 r., od 28.02.1996 r. do 05.06.1997 r., jak to wynika z przedłożonego świadectwa pracy z dnia 06.06.1997 r. i karty zasiłkowej. W całości został wnioskodawcy zaliczony pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 13.05.2003 r. do 12.05.2004 r.

Jeżeli chodzi o okres zatrudnienia w Kancelarii (...) od 15.09.2004 r. do 30.06.2009 r. ZUS zaliczył wnioskodawcy poświadczony okresy opłacania składek ubezpieczeniowych, tj. okresy: od 15.09.2004 r. do 30.09.2005 r., od 01.11.2005 r. do 30.04.2006 r. od 01.06.2006 r. do 31.12.2006 r., od 01.02.2007 r. do 31.03.2007 r., od 1.07.2007 r. do 30.09.2007 r., od 1.11.2007 r. do 30.11.2007 r., od 10.12.2007 r. do 31.03.2008 r., od 01.06.2008 r. do 31.12.2008 r., od 01.03.2009 r. do 31.03.2009 r., od 01.05.2009 r. do 30.06.2009 r., z wyłączeniem okresów urlopu bezpłatnego oraz z uwzględnieniem okresu zasiłkowego jako nieskładkowego.

Okres **po 30.06.2009 r. nie podlega zaliczeniu** wnioskodawcy do okresów składkowych, nie składkowych czy uzupełniających, a to ze względu na rozwiązanie ostatniego stosunku pracy 30.06.2009 r. i niespornym nieopłacaniu składek na KRUS z odziedziczonego po rodzicach gospodarstwa rolnego.

Jeżeli chodzi o okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców to wnioskodawca, jak wynikało z jego oświadczenia złożonego na etapie postępowania przed organem rentowym chciał pierwotnie uznania mu pracy w gospodarstwie rolnym "od wczesnego dzieciństwa" do 31.08.1966 r. Z tym że jak wynika z cyt. wyżej przepisów możliwe jest

uwzględnienie tego rodzaju pracy dopiero po ukończeniu przez dziecko rolników (stale pracujące w ich gospodarstwie) 16 lat. Wnioskodawca wiek 16 lat ukończył w dniu **12.04.1964 r.**, najwcześniej więc od tej daty można było ten okres mu zaliczyć. Wnioskodawca skorygował to w postępowaniu przed Sądem i jak ostatecznie precyzował chciał zaliczenia jako pracy w gospodarstwie rolnym rodziców okresu **od 12.04.1964r. do 12.04.1966r.**

Sąd podkreślił, że z wyżej wskazanego okresu pracy w gospodarstwie rolnym, należy wyłączyć okres od **01.07.1965 r. do 28.02.1966 r.**, w którym wnioskodawca zatrudnieniowy był w (...) w B., w pełnym wymiarze czasu pracy. Odnośnie dalszego okresu „pracy w gospodarstwie rolnym”, o zaliczenie którego wnioskodawca zabiegał Sąd wskazał, że brak jest dostatecznych podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca uczęszczając do szkoły w B., do której musiał chodzić i powracać z niej pieszo, mógł jednocześnie stale tj. zawsze co najmniej 4 godziny dziennie, wykonywać prace rolnicze w gospodarstwie rodziców. Sąd stwierdził, że nie ulega wątpliwości, że główny ciężar prowadzenia gospodarstwa ciążył na ojcu, a nie na małoletnim wnioskodawcy. Przeprowadzone w tym zakresie postępowanie dowodowe wskazuje, że wnioskodawca, w ocenianym okresie, pomagał rodzicom w gospodarstwie, nie ma jednak w świetle wiedzy życiowej dostatecznych podstaw do przyjęcia, że pomoc wnioskodawcy była w takim rozmiarze, że można by ją uznać za pracę w gospodarstwie rolnym.

Odnośnie dwóch pozostałych okresów pracy wnioskodawcy tj. okresu zatrudnienia u L. D. (2) od 01.10.1970 r. do 28.02.1971 r. oraz okresu zatrudnienia u A. S. od 30.06.2001 r. do 30.04.2003 r. Sąd stwierdził, że wiadomym jest, że pracodawcy nie zgłosili wnioskodawcy do ubezpieczeń i nie odprowadzili za niego składek .

Okres pracy wnioskodawcy w Zakładzie (...) w B. od 01.10.1970 r. do 28.02.1971 r. wynosi tylko 5 miesięcy, zaś okres pracy w Firmie Handlowej (...) w K. od 30.06. (...) do 30.04.2003 r. wynosi 1 rok, 4 miesiące, czyli łącznie okresy te wynoszą 1 rok i 9 miesięcy. Sąd wskazał, że nawet gdyby przyjąć, że wnioskodawca nie może ponosić ujemnych skutków niezgodnego z przepisami niezgłoszenia go do ubezpieczeń i nieopłacenia składek przez tych pracodawców i doliczając wnioskodawcy w.w. 1 rok i 9 miesięcy do udokumentowanych 30 lat, 9 miesięcy i 17 dni okresów składkowych i nie składkowych, wnioskodawca nadal nie legitymuje się wymaganym, 35- letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Wobec tak poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu odwołania.

Z wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości i zarzucił mu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że w okresie od 13 kwietnia 1964 r. do 1 września 1966 r. wnioskodawca nie mógł pracować w gospodarstwie rolnym rodziców, gdyż w tym czasie chodził do szkoły w B.;
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uwzględnieniu stanowiska organu rentowego odnośnie udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, z pominięciem okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz udokumentowanych świadectwami pracy okresów zatrudnienia w Firmie (...). (...), W. M. i A. S.. Apelujący zarzucił, że Sąd bezpodstawnie obciążył go winą za to, że pracodawcy nie odprowadzili składek na ubezpieczenie społeczne;
- naruszenie zasadny swobodnej oceny materiału dowodowego poprzez jego dowolną ocenę polegającą na bezkrytycznym oparciu się na wyjaśnieniach organu rentowego z pominięciem spójnych i logicznych i zgodnych z doświadczeniem życiowym wyjaśnień wnioskodawcy; zaniechanie przeprowadzenia dowodów z urzędu, które są konieczne dla wyjaśnienia tej sprawy jak biegły do wyliczenia okresów pracy.

Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienia odwołania wnioskodawcy, ewentualnie jej uchylenie i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w Opolu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji zastosował właściwe przepisy prawne, które przytoczył i przeanalizował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Apelacyjny w pełni przychyła się do powyższych ustaleń oraz dokonanej przez Sąd I instancji wykładni przepisów.

Spór w sprawie wymagał ustalenia, czy wnioskodawca spełnia wszystkie niezbędne warunki do przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Przesłanki od których uzależnione jest przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, zostały określone w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2004r. Nr 120.poz.1252 ze zm.), zgodnie z którym, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd Okręgowy w przebiegu postępowania badał, czy organ rentowy zasadnie odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, a w szczególności, czy słusznie stwierdził, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym 35-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Wnioskodawca, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, domagał się uwzględnienia do dotychczas udokumentowanego stażu pracy w wymiarze 30 lat, 9 miesięcy i 17 dni, okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12.04.1964 do 31.08.1966 r. oraz okresów pracy od 1.10.1970 r. do 28.02.1971 r. w Zakładzie (...). (...) oraz okresu od 30.06.2011 r. do 30.04. 2003 r. w Firmie Handlowej (...) w K. i od 15.07.1971 r. do 10.10.1971 r. i od 1.01.1972 r. do 15.02.1972 r. w Warsztacie K. W. M., za które to okresy pracy pracodawcy nie opłacili składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy.

Sąd I instancji po przeprowadzeniu postępowania dowodowego stwierdził, że brak jest podstaw do uwzględnienia okresu od 12.04.1964 r. do 31.08.1966 r., jako okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, gdyż materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje, że praca wnioskodawcy w tym okresie miała charakter zwyczajowej pomocy rodzicom. Nie stanowiła natomiast pracy stałej, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy pracownika tj. co najmniej 4 godz. dziennie. Sąd ten w szczególności zwrócił uwagę na fakt, że w spornym okresie wnioskodawca uczęszczał do szkoły w B., natomiast gospodarstwo rolne rodziców nie było dużym gospodarstwem, a wraz z wnioskodawcą i jego rodzicami we wspólnym domu zamieszkiwało także rodzeństwo wnioskodawcy.

Sąd ustalił, że główny ciężar prowadzenia gospodarstwa spoczywał na ojcu rodziny, natomiast dzieci, w tym wnioskodawca pomagały w gospodarstwie. Nie była to jednak praca tego rodzaju, która stanowi podstawę do zaliczenia jej do dotychczas udokumentowanego stażu pracy wnioskodawcy.

Sąd Apelacyjny w pełni zgadza się z oceną materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji, w zakresie odmowy zaliczenia okresu od 12.04.1964 r. do 31.08.1966 r., jako okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców.

W istocie rację ma Sąd, wskazując, że wnioskodawca uczęszczając jednocześnie do technikum w B. (1963 – 1966), oddalonym od miejsca zamieszkania około 2,5 kilometra, do którego chodził pieszo, mógł on jedynie pomagać rodzicom w gospodarstwie. Zauważyć należy, że wnioskodawca miał także obowiązki związane z nauką, z odrabianiem zadań domowych, koniecznością przygotowania się do lekcji, czytaniem lektur itd. Poza tym gospodarstwo rolne, jak i liczba inwentarza nie była aż tak wielka, by wymagała nieustannego nakładu pracy dwóch dorosłych osób (rodziców wnioskodawcy) oraz dorastających dzieci, w wymiarze stałym co najmniej po 4 godz. dziennie.

Sąd nie kwestionuje faktu, że wnioskodawca wykonywał określone czynności w gospodarstwie rolnym rodziców, jednakże nie zgadza się z twierdzeniem wnioskodawcy, że świadczył on pracę stale, w wymiarze co najmniej połowy czasu pracy pracownika. Tego faktu wnioskodawca bowiem nie udowodnił w sposób nie budzący wątpliwości. Zeznania świadków także nie potwierdzają tego faktu. Wskazują jedynie, że w istocie wnioskodawca pomagał w gospodarstwie rodzicom, jednakże nie wykazują jednoznacznie w jakim wymiarze świadczył tę pracę.

Odnosnie odmowy zaliczenia okresów pracy wnioskodawcy, od 1.10.1970 r. do 28.02.1971 r. w Zakładzie (...). (...) oraz okresu od 30.06.2011 r. do 30.04. 2003 r. w Firmie Handlowej (...) w K. i od 15.07.1971 r. do 10.10.1971 r. i od 1.01.1972 r. do 15.02.1972 r. w Warsztacie K. - W. M., za które nie zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy, zgodzić należy się ze stanowiskiem Sądu I instancji, w którym wskazuje on, że nawet zaliczenie tychże okresów do stażu pracy wnioskodawcy nie zmienia jego sytuacji. Łączny okres pracy, za który pracodawcy nie uiszcili składek na ubezpieczenie społeczne wynosi bowiem 2 lata 7 miesięcy i 4 dni, co z udowodnionym już okresem wyniosłoby 33 lata 4 miesiące i 21 dni.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że słusznie Sąd Okręgowy uznał, iż zgromadzone w sprawie dowody wskazują, że wnioskodawca nie spełnia wymaganych prawem warunków do przyznania wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Podkreślić należy, że reguły dowodzenia w procesie cywilnym (art.232 kpc) zobowiązują strony do wskazywania dowodów, z których wywodzą one skutki prawne. Zasada ta znajduje zastosowanie również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, których przedmiotem są odwołania ubezpieczonych od decyzji organów rentowych.

Oznacza to, że w rozpoznawanej sprawie to wnioskodawca winien wykazać, iż legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym. Przeprowadzone postępowanie dowodowe natomiast wskazuje, że wnioskodawca nie posiada wymaganego stażu pracy.

Co więcej, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, nawet gdyby teoretycznie sporne okresy pracy, za które nie zostały opłacone składki, zostały uwzględnione przez organ rentowy i zaliczone do dotychczas udokumentowanego stażu pracy, wnioskodawca i tak nie legitymowałby się 35-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Tym samym stwierdzić należy, że Sąd I instancji nie naruszył reguł postępowania i na podstawie zebranych w sprawie dowodów poczynił prawidłowe ustalenia. Materiał zebrany w sprawie nie pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca spełnił wymagane prawem warunki do przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Z powyższych względów wobec braku istotnych dowodów, nie było podstaw do uwzględnienia apelacji wnioskodawcy. Jednocześnie wskazać należy, że przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz. 1252) oraz art. 2 ust. 3 tejże ustawy winny być spełnione łącznie. Brak którejkolwiek z wymaganych przesłanek skutkuje utratą prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc. oddalił apelację wnioskodawcy jako oczywiście bezzasadną.

R.S.